Ч. 287. Пятниця 6 січня 1911 (24 грудня) 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Комбінациї що до нового кабінету. — Ческо-німецкі переговори розбили ся.

Переговори в справі утвореня нового кабінету ще не закінчили ся, але вже виринають комбінациї що до утвореня нового кабінету, котрі показують більше менше, як може виглядати склад нового кабінету або ліпше сказавши, які партиї парляментарні хотіли би в нім бути заступлені. Так доносить „N. fr. Presse“, що др. Ґломбіньский може найімовірнійше одержати теку міністра зелїзниць, бо ресорт той не стоїть в звязи зі справою каналовою. Рішаючим в тім було би ще й то, що безнастанні конфлікти зелїзничі межи Чехами а Німцями міністер Поляк міг би ще найобєктивнійше розсуджувати. Що др. Ґломбіньский не міг би стати міністром для Галичини, за тим промавляє та обставина, що він належить до табора т. зв. народних демократів (або вшехполяків), підчас коли в галицкім Намістництві панує в справі рускій лагіднійший курс. Отже після згаданої ґазети імовірний склад нового кабінету був би слїдуючий:

Президия — бар. Біперт, справи внутрішні — др. Штірґкг, — краєва оборона — Ґеорґі; скарб — Маєр; торговля — др. Вайскірхнер; справедливість — др. Гохенбурґер: зелїзниці — др. Ґломбіньский; просьвіта і віроісповіданя — урядник Німець; рільництво — ческий член палати панів; міністром для Галичини — високий польский урядник.

Майже таку саму лїсту подає також і нинїшне „Słowo Polskie“, покликуючись також на „N. Fr. Presse“, але з тою ріжницею, що з дра Ґломбіньского робить міністра для Галичини, а теку міністра зелїзниць придїляє директорови зелїзниць державних у Львові п. Рибіцкому, а при тім подає ще таку звістку: „Після ходячих під вечер чуток єсть певною річию, що до кабінету війде з парляментаристів поки що лиш др. Ґломбиньский“.

Цікаву звістку з Відня подає вчерашна „Gazeta Narod.“, котру повтаряємо однак лиш на одвічальність згаданої ґазети: Зачувати, що вчера виринула кандидатура намістника дра Бобржиньского на міністра Галичини. Говорять о тім на случай, коли би переговори, стремлячі до утвореня парляментарного кабінету розбили ся і мав прийти до керми кабінет урядничий. Кажуть, що в такім случаю становище намістника Галичини позістало би через якийсь необсаджене, а управу намістництва обняв би Клеберґ з Відня.

Наконець нотуємо ще й слїдуючу звістку з Відня: „Corr. Austria“ доносить, що після вістий з Праги не прийде до угоди межи Чехами а Німцями, отже кабінет не буде взагалї парляментарний. В будучім кабінеті з послів засяде побіч дра Вайскірхнера лиш др. Ґломбіньский, а всї инші місця займуть урядники.

Що ситуация єсть справді невідрадна, доказом того вість з Праги, що переговори Чехів з Німцями розбили ся. В справі сїй наспіла доси лиш слїдуюча звістка:

По отвореню засїданя забрав голос пос. Пахер і заявив, що німецкі члени комісиї народно-політичної уважають компромісове внесене ґр. Туна за неможливе до принятя, бо оно не відповідає становищу Німців. На то сказав др. Скарда, що із тої заяви виходить, що предложене ґр. Туна Німцї не приняли і спитав, чи німецкі члени конференциї мають які власні внесеня. На то відповів Пахер, що річию Чехів єсть виступити з новими внесенями. Др. Скарда відповів, що ческі посли обстають при своїй ухвалї з 20 падолиста м. р. і не чують ся обовязаними складати своєї заяви що до внесеня ґр. Туна, скоро Німцї то внесенє відкинули.

По промові Пахера на жадане ческих послів наради перервано а по перерві др. Скарда зложив слїдуючу заяву: Іменем послів „Двор-

11)

ДЕЩО з ТЕХНІКИ.

(Написав — К. Вербин).

(Дальше).

А тепер инший образок з житя зелїзничого:

На двірцях зелїзничих, чи то особових чи товарових, буває иноді по кілька льокомотив в руху, котрі пересувають вози. Не один з наших читачів видів вже певно нераз, як на двірци, особливо трохи більшім, якась льокомотива тягне цїлий ряд возів, везе їх навіть досить далеко поза дворець, а відтак вертає з ними і пускає один або й кілька ваґонів на иншу колію, як та, котрою їх первістно везла. Ваґони пущені котять ся самі на призначене місце. Ся робота називає ся впорядковуванєм або чужим словом „ранжованєм“. Єсть то робота, котра вимагає немало уваги і зручности людий, що єї виконують. Придивім же ся, як відбуває ся то ранжоване.

Ось на дворець заїзджає якраз довгий поїзд товаровий. Від него відчіплюють машину і она заїзджає весело до шопи на спочинок, бо скінчила свою службу. А щож буде тепер з поїздом? Коло него стоїть вже один із служби зелїзничої, котрий призначений до впорядковуваня ваґонів і має до помочи кількох людий. Він іде вздовж поїзду і придивляє ся ваґонам, щоби знав, куди котрий призначений. Тимчасом виїхала вже й машина, призначена до ранжованя, звичайно якась стара льокомотива, і єї причіпають до поїзду. На знак урядника пускає ся цілий поїзд в рух, а рівночасно вискакують і 3 або 4 помічники від ранжованя на ті ваґони, що мають гальми та беруть їх в руки.

Поїзд виїзджає тепер на т. зв. виїздову колію (на малих стациях таки на звичайний шлях), що творить так сказати би, пень, з котрого розходять ся ранжові колїї. Де знаходить ся виїздова колїя, то звичайно она так зроблена, що шини піднимають ся поволеньки в гору. Коли машина витягне цїлий ряд ваґонів на ту колію а відтак пустить їх, то они самі від себе котять ся в долину. Тоді розділює ся тоті ваґони в слїдуючий спосіб: Всї ваґони, що призначені їхати в одну і ту саму сторону, пускає ся на одну і ту саму колію, ті що призначені в другу сторону, пускає ся на другу. Коли так впорядкує ся цїлий поїзд, то ваґони розділить ся на тілько колїй, кілько буде напрямів. Відтак витягає машина насамперед ваґони впорядковані після одного напряму (у Львові н. пр. ті ваґони, що призначені їхати в тім напрямі як до Черновець) і впорядковує їх після стаций та розпихає па ріжні колїї. Наконець збирає всї ваґони впорядковані після стаций і складає їх в тім порядку на одну колію призначену для напряму і звідси можуть вже они виїзджати в дорогу.

Коли дворець малий, то впорядковуванє відбуває ся зовсім легко. Але на більших стациях, от хоч би таких як Львів, Станиславів, Тернопіль а ще більше на таких як Відень, Будапешт і т. п. ранжованє єсть страшною роботою і треба лиш подивляти спокій і холоднокровність тих людий, що виконують ту роботу. Бо прошу собі подумати, що на таких двірцях діє ся. Там впорядковують не один але кілька, ба й кільканайцять поїздів нараз. Пять, шість, на деяких двірцях 40 до 50 або й більше льокомотив нараз тягає десятки і сотки возів то сюди то туди; їх треба то відчіплювати, то причіплювати і пускати що хвиля на инші колїї. Гуркіт і свист довкола, машини соплять і пускають хмари диму; чоловік власного слова не чує а тут мусить ще уважати на сиґнали, мусить дивити ся, щоби не попав ся де між стовчаки або під колеса. А коли така робота мусить ще відбувати ся серед студени і мраки або в дощ, то можна легко зрозуміти, як мучать ся ті люди, що єї виконують і на яку небезпечність они виставлені. Але чого то не мусить чоловік робити нераз для марного гроша і як нераз виставляти на небезпечність власне житє задля нужденної платні, з котрої поправді ледви дихати можна! Такий то вже теперішний порядок на сьвіті.

До пересуваня шин при такій роботї служать так звані зворотниці. Давнійше та ще й тепер на малих стациях були і суть ті зворотниці при кождій колії, значить ся на кождій парі шин а той, що їх пересуває, мусить при роботї до кождої зворотниці бігати. Але на великих двірцях пересувають тепер шини звичайно вже з одного місця: на двірци, десь серед множества колій в догіднім місци стоїть

жака, Хоца і моїм власним заявляю, що внесенє Німців єсть для нас неможливе до приняття, бо означає збільшенє німецких жадань і противить ся нашій заяві з дня 20 падолиста м. р., котру то заяву навіть німецкі партиї приняли, щоби разом з німецкими внесенями прийшли також чеські під дискусию. Через предложенє нового внесеня з німецкої сторони уважаю конференцию непридатну до нічого. Мимо далеко ідучих уступок з нашої сторони не видимо серед німецких репрезентантів ніякої доброї волі до згоди, отже уважаємо нашу місию за скінчену.

По сій заяві хотіли чеські посли вийти, але ще кількох послів зажадало голосу. Між иншими заявив Пахер, що Німці не поставили ніякого нового внесеня. Остаточно Маршалок кн. Лобкович подякувавши послам по чески і по німецки, закрив наради.

Новинки.

Львів, дня 5-го січня 1911.

— **Іменованя.** П. Міністер скарбу надав концип. скарбу др. Мар. Губриновичеви провізоричну посаду ад'юнкта в прокураториї скарбу.

— **Дрібні вісти.** Іспити приватистів в ц. к. академічній гімназиї у Львові в головнім заведеню і на філії будуть відбувати ся 23 і 24 січня 1911 почавши від 8 год. рано. — Згублено книжочку каси ощадности на 200 К, виставлену на імя Филипа Леськова. — На ул. Дзялиньских напало онагди кількох драбів розвізника вугля Т. Єсипа і один з них, якийсь Ів. Палюх вирвав єму мішочок, в котрім було 13 К. — П. Авт. Фльоґеровій вкрадено в однім з вагонів трамваєвих полярес з сумою 220 К. — Дня 26 грудня м. р. Юст. Панас в Карові равского повіта привела на сьвіт четвернята а то двох хлопців і двоє дівчат. Один хлопець уродив ся неживий а прочі діти в 5 минут по народженю померли. — Небезпечного вломника Мих. Соханьского арештувала поліция тамтої ночи. За Соханьским, котрий пробовав вломити ся до каси в Яворові, слідила поліция вже від чотирох місяців. — П. Колішер, замешкалий при улици Коперніка, вкрадено футро вартости 160 К. — П. Й. Згурский, властитель пекарні і єго зять др. Зиґмунт Гофмокль внесли до Намістництва подане о концесию на самоїздні дорожки. Они наміряють пустити в рух поки що 20 таких дорожок, а такса їзди була би така сама як і кінними дорожками. — П. Гофріхтерова, жена звістного ґроїтеля штабових офіцирів, поробила заходи о зміну назвиска для себе і своєї дитини.

— **Землетрясенє в Туркестані.** В семиречиньскій губернії в середній Азиї дало ся вчера о 4 год. 22 мін. рано почути дуже сильне землетрясенє, від котрого потерпіло найбільше місто Верное, столиця семіречиньскої провінциї. О тім землетрясеню наспіла нині з Ташкенту депеша, котра доносить, що землетрясенє ще й нині дає ся у Вернім відчувати, але єсть вже слабше як було вчерашне. В середмістю суть майже всі будинки ушкоджені, особливо же обі гімназиї і палата губернатора. Всі будинки з глини в окрузі міста завалили ся і сотки родин позістали без стріхи. З жителів міста згинуло звиш 40 а богато єсть ранених. З помежи войска єсть 10 ранених а один погиб. А всеж-таки місто не потерпіло так дуже як в 1887 р., бо від того часу замість мурованих будинків поставлено богато деревляних.

— **В справі „фонду сотикового“.** Неодно легко говорить ся, але коли прийде ся зробити, то показує ся, що таки не так то легко. Так має ся річ і зі збиранєм по сотикови від мілїонів людий. Певно, що сотик від особи, то дрібничка, о котрій нема що й говорити. Але зібрати що дня ті сотики від тілько людий то — штука та й не мала. Але коли хтось гадає, що єї докаже, то чому ні? Нехай спробує. Длятого охотно містимо слїдуючий проєкт, котрий має на ціли призбирати „сотиковий фонд“ на „Рідну Школу“. Ціль висока і важна а проєкт при помочи добрих людий може й удасть ся а коли би й не удав ся вповні, то все-таки може щось капне на „Рідну Школу“. Проєкт сей звучить:

„Даймо по сотикови, — але всі, а наш 3- і півмілїоновий нарід в Галичині буде мати 35.000 корон денно, 1,050.000 кор. місячно, або 12,600.000 кор. річно на удержанє своїх приватних шкіл, бурс, інститутів і т. п.“. Такі слова вже з нас не оден чув, не оден над ними роздумував, однак залишив сю гадку при собі, не вірючи в здійстненє сего проєкту, зі взгляду на великі фізичні трудности при переведеню єго в житє. Справді так ідеально перевести оно не дасть ся, але коли би лише всі сьвідомі одиниці нашого народу жертвували денно одного сотика, що абсолютно нікому не затяжить, а фонд сей буде мати постійно значну суму до своєї диспозициї. І дійстно завязав ся комітет, який в протягу кількох днів найшов вже коло 100 одиниць помежи своїми найблизше знакомими, які з'обовязали ся під словом чести, що почавши від дня приступленя складати буде денно 1 сотик на „Фонд сотиковий“, призначений виключно на „Рідну Школу“. Тому звертаємо ся сею дорогою до всіх, що розуміють вагу сеї справи, нехай являть ся дня 14. січня 1911 (на новий рік руский) в салї Тов. „Руска Бесіда“ (Ринок ч. 10) о годині 4 по полудни, де переведе ся орґанізация і вибере ся головний заряд „Фонду сотикового“.

— **Катастрофа на зелізници.** В ночи з понеділка на второк прийшло межи Гродном а Сувалками в Росиї до страшної катастрофи на зелізници, підчас котрої займив ся і згорів до тла один вагон а в нім згинуло кількох людий. Про сю катастрофу доносять тепер із Сувалок: Вагон третої кляси, котрий згорів, був переповнений подорожними. Один з них віз етер у фляшці, котра очевидно розбила ся, чого здогадували ся инші подорожні по острім запаху, який розійшов ся по вагоні в хвили катастрофи. Один з подорожних засьвітив необачний сірничок і то спричинило вибух. Полумінь в одну мить обняла нутро вагона. Подорожні кинули ся до виходу, але що двері отвирали ся до середини, почали товпити ся і затамували дорогу до них. Часть подорожних повибивавши шибы, повискакували через вікна і покалічила ся тяжко. У вагоні позістали 4 особи, котрі там і згоріли; 8 осіб єсть тяжко ранених.

— **Іспити кваліфікацийні** на учителів шкіл народних перед львівскою комисиєю іспитовою розпічнуть ся дня 9 лютого с. р. Поданя заосмотрені в приписані документи треба вносити до 31 с. м.

— **Львівский Руск. Народ. Театр в Стрию** під дирекциєю Йосифа Стадника.

В суботу, дня 7 січня: „Жидівка“ опера Галевія. Гостинний виступ Ф. Лопатиньскої.

— **„Будучність“** товариство для промислу і продажі виробів паперових в Тернополи. Під такою фірмою вписав тернопільский суд окружний яко торговельний до реєстру товариство з обмеженою порукою, котре ставить собі за ціль сполучити господарскі сили своїх членів для їх добробуту через: а) провадженє фабрики паперових виробів, туток, паперців, пуделок, як рівнож споріднених з тим промислом галузий, удержуванє складів тих товарів, провадженє ними торговлї і закладанє в ріжних місцевостях Ґаличини відповідних до тої цїли закладів вкінци посередничене в перепродажи тих продуктів; б) приниманє капіталів до обороту за условленим опроцентованєм в хосен членів, в) удїлюванє лише своїм членам дешевих і приступних позичок на піднесенє їх господарства або промислу. Заряд стоваришеня зложений зі слїдуючих членів: 1) Евген Билиньский, властитель реальности в Збаражи; 2) Кость Редчук, властитель реальности в Збаражи; 3) Іван Боднар, ц. к. професор семинарії учительскої в Тернополі. По-

---

домок або будка, звідки один чоловік, зворотник, може пересувати шини. Щоби же знав, котрі має пересувати, то всі колії суть понумеровані а на вагонах, коли робота відбуває ся в ясний погідний день, виписує начальник від ранжованя крейдою великі числа, щоби їх можна здалека відчитати. Напроти будки зворотника стоїть один чоловік і викликує числа на вагоні а зворотник тоді пересуває. Коли же на дворі мрака, або коли єсть якась инша перешкода, що зворотникови дають знак трубкою або свиставкою, котру пару шин він має пересувати. Щоби же при тім не було ніякої похибки, то зворотник мусить сиґнал повторити на знак, що єго зрозумів.

Значне улекшенє роботи при ранжованю на великих двірцях заведено в той спосіб, що поороблено т. зв. гори до ранжованя. Щоби якийсь вагон пустити на призначену для него колію, уживано давнійше машини. Коли льокомотива витягнула якийсь вагон чи кілька на вивозовий шлях, то мусїла єго потрутити відтак назад з такою силою, щоби він закотив ся аж на призначену для него колію. До того треба було уживати великої сили, длятого придумано инший спосіб; на декотрих великих стациях поороблено гори до ранжованя. Вивозовий шлях, з котрого вагони пускають ся на поодинокі колії, не іде рівно, лиш єсть підсипаний і піднимає ся щораз висше в гору, н. пр. на 100 метрів довготи 1 метер висоти.

Коли тепер машина витягне вагони на конець того шляху, то не потребує вже їх пхати взад з такою силою, щоби они аж самі відтак котили ся, бо вагони відчіплені котять ся самі по нахиленій площи. Отже в такім случаю не треба богато сили, отже пари а тим самим заощаджує ся і вугля. Одна трудність при тім єсть та, що не так легко відчепити вагони, бо они витягнені в гору силою власної тяготи хотіли би скотити ся в долину і натягають ланци, котрими причіплені один до другого. Але служба зелізнича уміє дати собі з тим раду. Під вагон, котрий має бути пущений, підкладають під колеса або якесь дерево або камінь і вагон стоїть. Тоді один з робітників іде між вагони, розкручує шрубу, котра держить то огниво, що закладає ся на гак від другого вагона і ланц, сполучаючий вагони, тоді трохи вільнійший та можна їх вже відчепити. По тім виймають спід коліс то дерево або камінь, що їх не пускав і вагон котить ся в долину.

Ще инший спосіб до улекшеня ранжованя вагонів придумано на деяких великих стациях в копальнях вугля, де иноді треба на день пересунути і впорядкувати не менше лиш яких 5000 до 6000 вагонів, як буває иноді на двірцях в Дортмунді, Остерфельді і ин. в Німеччині. Можна собі подумати, що то за робота, кілько людий при тім мусить робити, і що діє ся на таких двірцях. Отже, щоби там вагони борше і без великого труду котили ся на призначену для них колію, поороблено там ранжові гори в два боки так, що з одного боку гора піднимає ся досить лагідно в гору (як сказано, 1 метер висоти на 100 метрів довготи) а з другого боку спадає вже стрімкійше: 1 метер висоти на 50 метрів довготи. Отже машина суне цілий ряд вагонів по лагідно нахиленій колії в гору а коли послідний вагон висуне на сам вершок, тоді єго відчіпають і він з великою скоростию котить ся по стрімкійшій колії в долину і звідси пересувають єго чим скорше на призначену для него колію.

Не треба й казати, що ся робота єсть незвичайно трудна і небезпечна, особливо ще, коли вагони наповнені землею або вуглєм. Робітники заняті при такім ранжованю мусять що хвиля переходити по шинах, підкладати під вагони т. зв. поваяючі гальми, щоби вагони не котили ся за скоро, збирати висунені гальми а при тім всім уважати на вагони і слухати команди та уважати на сиґнали особливо в ночи. Що при такій роботі і серед таких обставин не трудно о нещасте, се легко зрозуміти. Длятого всі пересувачі вагонів мусять при такій роботі незвичайно уважати і удержувати як найбільший спокій духа та холоднокровність, коли не хотять стати каліками на ціле житє або таки й смерти пожити.

(Дальше буде).

рука членів є обмежена, кождий член відповідає за зобовязаня стоварищеня своїм уділом і дальшою квотою до триразової висоти заявленого уділу.

Телеґрами.

Відень 5 січня. Цісар має ся значно ліпше; катар і хрипка значно зменшили ся.

Букарешт 5 січня. Президент міністрів Браціяну на засїданю ліберальної партиї сказав, що єго кабінет по переведеню своєї проґрами подасть ся до димісиї.

Париж 5 січня. Павло Меніє вислав до міністра справедливости письмо, в котрім просить о ревізию процесу Дюранда, позаяк насамперед увязнене Дюранда послїдувало на основі неправдивих зізнань сьвідків, а відтак вийшли на верх нові факти, котрі доказують повну єго невинність. Меніє просить о тимчасове випущене Дюранда.

Константинополь 5 січня. Після певних інформаций на вчерашній раді міністериальній обговорювано ситуацию кабінету з причини послїдної ухвали палати. Великий везир і міністри справ заграничних і справедливости були за тим, що кабінет повинен уступити. Противної гадки були міністри справ внутрішних, скарбу і будівель. Остаточно постановлено, що ліпше позістати.

Брукселя 5 січня. Положене в копальнях заострює ся, бо властителї копалень не хотять входити в переговори з делеґатами робітників. Внаслідок того в сторонах Масуфер проголошено загальний страйк. Число страйкуючих оціняють на 12.000.

Надіслане.

— **Найгарнійшими дарунками для дітий** і шкільної молодіжи на сьв. Николая, Рідво і Новий Рік — се звістні зі своєї дешевости, гарного, добірного змісту видаия Руского Тов—а Педагоґічного. Купуючи свої рідні видаия, учимо наших дітий любити все, що своє, крім того сповняємо народний обовязок, бо гроші одержані з видавництв йдуть на удержане шкіл Р. Т. П. Просимо спішити з замовленями впрост до канцеляриї Товариства, ул. Мохнацкого ч. 12 можливо як найскорше, бо замовленя роблені в послїдній хвили не може канцелярия як слїд виконати. Головно позволимо собі звернути увагу на ілюстровані книжочки для дітий в віці від 2—10 року житя, які суть дуже дешеві і суть правдивою утіхою для дітий. Для старших знова, для читалень і иньших Товариств крім гарних, добірних до змісту і віку читача книжок, постарало ся Р. Т. П. о приємну забаву „Подорож довкола землї“ по цінї 1·50 К за примірник. Се, що в протягу одного місяця розійшло ся поверх 300 примірників сеї забави, говорить само за себе о давно відчуваній потребі такого видавництва. На сьв. Николая купуйте Тати і Мами своїм чемним дітям місто всяких витребеньок, книжки Руского Тов-а Педагоґічного а зробите тим дитині приємність і поможете своїй Інституциї. Спішіть ся з замовленями, які полагоджує ся відворотною почтою.

— **Подорож довкола землї**, весела товариска гра для науки і забави. Видане Руского Тов. педагоґічного у Львові. Ціна 1 К 50 с.

— **Домашна кухня.** (Як варити і печи?) Зладила Леонтина Лучаківска. Львів 1910. Накладом Миколи Заячківского. З друкарні Івана Айхельберґера, Львів, Ринок ч. 10. — Ціна одного примірника 1 К 50 с.

— **Рускі диктати** до шкільної і приватної науки. На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив Йосиф Танчаковский, учитель школи ім. Шашкевича. Друге поправлене і розширене видане.

„Закон ловецкий“

брошуру на часі і для всіх потрібну, замовляйте по ціні 80 с. враз з пересилкою у накладника **І. Мойсейовича. ул. Осолиньских ч. 11.**

Руско-польска

Терміпольоґія

зі збіркою ИНШИХ СЛІВ до шкільної і приватної науки.

На підставі шкільних підручників

зладив

ЙОСИФ ТАНЧАКОВСКИЙ

учитель школи ім. М. Шашкевича у Львові, 1910.

Накладом автора.

—**Ціна 1 К** (оправа 5 сотиків).—

ЗМІСТ: 1) Вступ — 2) Религія — 3) Психольоґія — 4) Льоґіка — 5) Педагоґіка — 6) Руский язик-Литература — 7) Руский язик-Граматика — 8) Географія — 9) Історня — 10) Рахунки — 11) Геометрия — 12) Начеркова ґеометрия — 13) Соматольоґія — 14) Зоольоґія — 15) Ботаніка — 16) Мінеральоґія — 17) Гігієна і Лічництво — 18) Фізика — 19) Хемія — 20) Господарство — 21) Каліграфія — 22) Рисунки — 23) Музика і Спів — 24) Ручні жіночі роботи. — 25) Гімнастика (руханка) — 26) Технольоґія (slöjd).

Курс львівский.

Дня 4-го січня 1911.		Платять К с	Жадають К с.
І. Акциї за штуку.			
Банку гіпот. гал. по 200 зр.		682·—	690·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.		450·—	460·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси		556·—	562·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку		543·—	553·—
II. Листи заставні за 100 зр.			
Банку гіпот. 5 прц. преміов.		109·70	110.40
Банку гіпотечного $4^1/_2$ прц.		99·—	99·70
$4^1/_2$% листи заст. Банку краєв.		99 40	100·10
4% листи застав. Банку краєв.		94·20	94·90
Листи застав. Тов. кред. 4 прц.		96·—	—·—
„ „ 4% льос в $41^1/_2$ літ.		96·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.		92·80	94·50
III. Облїґи за 100 зр.			
Пропінацийні галицкі		98·10	98·80
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.		—·—	—·—
„ „ „ „ $4^1/_2$%.		99·30	100·—
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 К.		92·60	93·30
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%		—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К.		93·10	93·80
„ м. Львова 4% по 200 К.		92·30	93·—
IV. Льоси.			
Міста Кракова		—·—	—·—
Австрийскі черв. хреста	Курс віденський	—·—	—·—
Угорскі черв. хреста		67·—	73·—
Італїянь. черв. хр. 25 фр.		—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К.		65·—	75·—
Базиліка 10 К		45·—	49·—
Йошіф 4 К		8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр.		9·50	11·—
V. Монети.			
Дукат цїсарский		11·37	11·49
Рубель паперовий		2·51	2·54
100 марок німецких		117·60	118·—
Доляр американьский		4·80	5·—

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·30**, **8·55**, **1·15**, **1·30**, **8·40**, 7·27 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05**, 5·53, **6·35**, **9·50**.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·08
*) Від 19/6 до 11/9 в неділї і р. сьвята
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00·
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9.44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38 *).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного дворця:

До Кракова: **12·45**, 3·55, 6·04, **8·25**, 8·40, **2·45**, **3·15**, **6·55**, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·10, 11·10, 11·32.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 10·36, 2·52 *), 5·59 **).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35 *).
*) До Рави рускої лиш в неділї
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16·

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, **2·31**, 8·33, 11·32
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30 *).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54 *).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: **Адам Кляховецкий.**

В друкарні В. Ловиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).